

[Miljøministeren.]

vi i øjeblikket i miljøministeriet arbejder med disse problemer.

Lad mig så gøre én bemærkning til, til hr. Hans Toft, der nævnte de små øers problemer. Jeg tror, at det er meget vigtigt, at vi netop på dette område administrerer land- og byzoneloven liberalt. Jeg tror, at det vil være muligt at hjælpe de ganske særlige områder, som de små øer jo er, ved en mere liberal administration af land- og byzoneloven end i øvrigt for det, vi kalder det åbne land, fordi der på disse øer er ganske særlige problemer. Her er også ting, som ikke er afklaret. Der er lige kommet en øbetænkning, som er gået til planlægningsudvalget og andre instanser i folketinget, og vi overvejer naturligvis, hvilke skridt der måtte være at tage på baggrund af denne betænkning. Men det er i hvert fald min opfattelse, at det vil være muligt at hjælpe ved en liberal administration af land- og byzonelovens bestemmelser, og specielt i disse øområder.

(Kort bemærkning).

Hans Toft (KF):

Ethvert parti har selvfølgelig ret til at gå ind for planløshed i stedet for planlægning. Jeg påpegede én af de konsekvenser, som jeg mente, det måtte få, hvis man gennemførte de pågældende lovforslag, nemlig en forøgelse af det offentlige udgifter på grund af øgede udgifter til veje, øgede udgifter til kloakering og en mindre hensigtsmæssig udnyttelse af de allerede eksisterende anlæg. Jeg går ud fra, at hr. Hans Bjerregaard har valgt sætningen: „den, der tier, samtykker“. Det var også et svar, et klart svar, fra fremskridtspartiet, som viser dets dobbeltholdning.

Svend Haugaard (RV):

Det var nu ikke, fordi det var fremskridtspartiet, der havde fremsat forslaget, at jeg mente, det var dårligt. Uanset hvilket parti, der var kommet med det, ville jeg have betragtet det som meget dårligt, men jeg må indrømme, at der var nok ikke andre partier, der kunne være kommet med et så dårligt forslag.

Så synes jeg nok, at hr. Hans Bjerregaard overspillede det ganske kolossalt. Der er noget rigtigt i det, han sagde om, at der er for få byggegrunde, og det er ikke særlig

behageligt med udlodning og den slags ting, det føler vi vel alle. Men det er jo ikke først og fremmest by- og landzonelovens skyld, det skyldes andre forhold. Bl. a. utilstrækkelige midler til byggemodning og den slags ting spiller her ind, og der er intet som helst i vejen for, at man med den nuværende by- og landzonelov kan fremskaffe disse byggegrunde, hvis man ellers kan klare de andre nødvendige ting i denne forbindelse.

Det er jo rigtigt, at landsbyen er i meget store vanskeligheder, den har været det længe og er det stadig væk, men det er ikke specielt på grund af by- og landzoneloven. Der var vanskeligheder længe før vi fik by- og landzoneloven, især på grund af afvandring fra landbruget, men også på grund af stordrift, handel, industri, håndværk osv., og fordi det er svært at holde de almindelige trafikmidler i gang. Der kan blive en afvandring især af de gamle, fordi de ikke selv kører bil. Måske er lidt for restriktive sundhedskrav i en del tilfælde grunden, måske kan også undertiden lidt for restriktive vejkrav spille ind. Også det, at man efterhånden stiller større krav til skolen, har været medvirkende til, at det ikke har været muligt alle steder at opretholde en landsbyskole, hvad jeg beklager. Jeg tror, det er overordentlig væsentligt for landsbyen, at skolen kan opretholdes. Det er både kulturelt set og på anden vis et samlingspunkt for landsbyen, og landsbyen bliver ringere af at miste sin skole.

Der er andre ting, der kan spille ind her, f. eks. klassedeling osv.; det skal vi tage op i en helt anden forbindelse, men det er medvirkende til, at landsbyen er i vanskeligheder.

Jeg sagde, dengang by- og landzoneloven var for her til tredje behandling, at denne lov skal administreres stramt omkring de egentlige byudviklingsområder og i de egentlige naturskønne områder, men meget liberalt i de egentlige landzoner. Hvis man havde gjort det sidste — det første gjorde man — tror jeg, det havde været i orden, og så var der ikke kommet den kritik imod by- og landzoneloven, som vi nu har set. Men det har været en for stram administration. Man er på vej til efter nogle debatter, vi har haft her i folketinget, at administrere lempeligere, hvad jeg betragter som noget absolut nødvendigt og rigtigt. Jeg tror, vi kan komme videre ad den vej, og det er den vej,